

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 1957, sp. zn. Cz 138/57

Číslo: 77/1957

Právní věta:

K otázce pravomoci československých soudů k projednání dědictví po rakouském státním příslušníku.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 11.04.1957

Spisová značka: Cz 138/57

Číslo rozhodnutí: 77

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Cizina, Pravomoc soudu

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Děčíně projednal dědictví po Vilému S., důchodci v D., zemřelém 13. srpna 1952, rakouském státním příslušníku. Zemřelý zanechal závěť, ve které ustanovil svou dědičkou manželku Rosinu S., která však v době jeho smrti již nežila. Lidový soud pak podle výsledků předběžného šetření vycházel z toho, že jiní dědicové přicházející v úvahu podle zákona nejsou známi, a ustanovil neznámým dědicům opatrovníka, přičemž vyhláškou uvědomil tyto dědice, že mohou učinit ve lhůtě 2 měsíců prohlášení, zda dědictví odmítají či neodmítají (§ 519 odst. 2 obč. zák.). Jelikož se v uvedené lhůtě žádný dědic nepřihlásil, odevzdal lidový soud dědictví Československému státu jako odúmrtí.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou nejvyššího soudu, že uvedeným usnesením lidového soudu v Děčíně jakož i předcházejícím řízením byl porušen zákon.

Odůvodnění:

Podle § 620 o. s. ř. československý soud projedná po cizinci dědictví, které je v Československé republice, a to podle československého práva, jestliže stát, jehož je zůstavitel příslušníkem, ani nevydává dědictví československých občanů československým soudům, ani nepřiznává jejich rozhodnutím právní následky, anebo odmítne-li cizí stát zabývat se dědictvím, či nevyjádří-li se, nebo měl-li zde zůstavitel bydliště a žádá-li o to dědic, který se zde zdržuje.

Podmínky pravomoci československých soudů podle tohoto zákonného ustanovení nejsou splněny.

Vydávání dědictví po československých občanech rakouskými soudy československým soudům je zajištěno mezistátní úpravou právních styků ve smyslu sdělení č. 12/1948 Věstníku min. spravedlnosti. V napadeném usnesení není pak zjištěno, ani obsahem spisu doloženo, že by rakouský stát odmítl zabývat se dědictvím po zemřelém Vilému S., anebo že by se byl v té věci nevyjádřil, byv k vyjádření vyzván. Konečně nebylo zjištěno v napadeném usnesení, a není ani obsahem spisu doloženo, že by projednání dědictví československým soudem žádal dědic, který se v tuzemsku zdržuje. Nebyly tudíž za daného stavu splněny podmínky, za kterých, jak shora uvedeno, československý soud byl povolán, aby projednal dědictví po rakouském státním příslušníku.

Z toho, co bylo uvedeno, plyne, že československé soudy neměly pravomoc k projednávání dědictví v souzené věci a že byly omezeny ve smyslu § 619 o. s. ř. na případná opatření potřebná k zajištění dědictví. Projednal-li přesto lidový soud v Děčíně dědictví po zemřelém, porušil zákon v ustanovení §§ 619, 620 o. s. ř., jakož i v § 57 odst. 1 písm. a) o. s. ř.